

Arrest

nr. 91 398 van 12 november 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 6 augustus 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 juli 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 25 september 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 oktober 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. VANDEVOORDE, die loco advocaat W. VANDEVOORDE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 4 september 2011 het Rijk binnen en diende op 5 september 2011 een asielaanvraag in. Op 12 juli 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Pakistaanse nationaliteit en bent u afkomstig uit Lahore. U bent een sjiitisch moslim. U werkte voor het constructiebedrijf van uw vader en na zijn overlijden in 2007 werd u de bedrijfsleider. U drinkt al vele jaren alcohol. U kocht deze bij een Christelijke familie in de buurt van waar u woonde. Vroeger kwam u er maar één of twee keer per week maar sedert uw echtscheiding in 2008 begon u meer te drinken en had u dagelijks contact met de Christelijke familie. U had een zeer nauwe band met hen en hielp hen financieel. Sinds in Pakistan een Christelijke vrouw, genaamd Asia Bibi, beschuldigd werd van blasfemie werd u lastig gevallen door enkele leden van sipah-e-sahaba. Via hen kwam u te weten dat de echtgenote van de persoon van wie u alcohol kocht een nicht zou zijn van Asia Bibi. U hebt de Christelijke familie hier nooit naar gevraagd omdat u vond dat dat uw zaken niet waren. De leden van sipah-e-sahaba waren tegen u gekant omdat u omging met de familie van Asia Bibi. U werd telefonisch en op straat bedreigd en werd een drietal keer aangevallen onderweg. Aangezien u van goede komaf bent, had u steeds twee lijfwachten mee om u te beschermen. Hierdoor raakte u zelf nooit betrokken in een gevecht. U stapte meerdere keren naar de politie om klacht in te dienen maar de politie weigerde een klacht te registreren omdat u omging met de familie van Asia Bibi. Op 21 augustus 2011, om 4 uur in de ochtend, werd uw huis ongeveer vijf minuten lang beschoten door personen op voorbijrijdende motorfietsen. Hoewel u ze niet gezien hebt, waren het volgens u leden van sipah-e-sahaba. U besloot te vluchten en ging naar Islamabad. Een smokkelaar regelde voor u de nodige documenten waarmee u het land kon verlaten. Op 30 augustus 2011 nam u een vlucht van Islamabad naar Parijs met een transit in Oezbekistan. Vanuit Parijs nam u een taxi naar België. Op 5 september 2011 diende u een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. Ter staving van uw asielaanvraag legde u enkele kranten- en internetartikels neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u er niet in bent geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Omwille van onderstaande redenen kan er immers geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u **geen enkel begin van bewijs neerlegt ter staving van uw identiteit of nationaliteit**. Het bewijs van identiteit maakt nochtans een essentieel element uit in iedere procedure en de asielzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Het ontbreken van een origineel identiteits- of nationaliteitsdocument houdt reeds een negatieve indicatie in met betrekking tot het asielrelaas. Dit klemt te meer gezien u verklaarde dat uw Pakistaanse identiteitskaart zich bevindt in het huis van de persoon die u hielp met uw reis naar België. U stelde zelf voor hem te vragen u het document te bezorgen (zie gehoorverslag CGVS p. 3). Na het gehoor op het CGVS werd u nog vijf werkdagen de tijd gegeven voor het inleveren van extra documenten. Deze periode werd op vraag van uw advocaat nog eens verlengd. U liet echter na binnen deze termijn enig identiteitsdocument te bezorgen. Hiermee schiet u tekort in uw medewerkingsplicht waardoor uw algehele geloofwaardigheid fundamenteel wordt aangetast.

U verklaarde dat u een vrees voor vervolging koesterde ten aanzien van de extremistische organisatie sipah-e-sahaba. De reden hiervoor zou zijn **dat u goed bevriend was met christenen die familiebanden zouden hebben met Asia Bibi**, de voor blasfemie ter dood veroordeelde christelijke vrouw. Dit is echter een **blote bewering van uwentwege die u op geen enkel manier aantoont**. Hoewel u al vele jaren goed bevriend zou zijn met deze mensen, hebben ze er nooit iets over gezegd tegen u. Meer zelfs, toen u van de leden van sipah-e-sahaba vernam dat ze familie zouden zijn van Asia Bibi en u daardoor problemen kreeg, hebt u hen hier nooit naar gevraagd. Het is niet aannemelijk dat u al jarenlang een nauwe vriendschapsband hebt met mensen en dat wanneer u hierdoor problemen krijgt u zelf niet informeert bij hen of het waar is dat zij familie zijn van Asia Bibi. De ongeloofwaardigheid van uw verklaringen blijkt eveneens uit de vaststelling dat u zelf niet precies weet op welke manier ze familiaal gerelateerd zijn. U denkt dat Asia Bibi een nicht is van C. B.. Echter, vlak daarna verklaarde u dat ze op de ene of de andere manier familie is van Asia Bibi maar niet te weten hoe precies (zie gehoorverslag CGVS p. 5). U verklaarde uitdrukkelijk dat mensen tegen u begonnen te zijn toen Asia Bibi beschuldigd werd van blasfemie (zie gehoorverslag CGVS p. 5). Het is dan ook niet geloofwaardig dat u bij uw vrienden op geen enkele manier informeerde naar de vrouw waardoor u problemen kreeg. Uw verklaring hiervoor, namelijk dat dat uw zaak niet was, is strijdig met uw verklaring dat uw problemen met sipah-e-sahaba het gevolg waren van uw omgang met familieleden van de voor blasfemie veroordeelde Asia Bibi.

Aangezien u niet aannemelijk hebt gemaakt dat uw vrienden familie waren van Asia Bibi kan er ook **geen geloof worden gehecht aan uw verklaring een vrees voor vervolging te koesteren**

ten aanzien van sipah-e-sahaba omwille van uw vriendschap met familie van Asia Bibi. U verklaarde dat u twee keer op straat werd aangevallen door leden van sipah-e-sahaba en dat in de nacht van 21 augustus 2011 uw huis werd beschoten. U kan dit echter op geen enkele manier staven. U zou verschillende keren naar de politie gestapt zijn om klacht neer te leggen tegen uw belagers maar de politie zou geweigerd hebben een klacht te registreren (zie gehoorverslag CGVS p. 8). Daar u een Pakistaans staatsburger bent die zoals blijkt uit uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken, nooit enig probleem kende met de Pakistaanse autoriteiten, is het weinig geloofwaardig dat ze u niet zouden willen helpen. Daarnaast legde u een fotokopie neer van een krantenartikel waarin staat dat uw huis beschoten werd en u ondergedoken bent. Hierbij dient te worden opgemerkt dat fotokopieën slechts een beperkte bewijswaarde hebben aangezien ze gemakkelijk te vervalsen zijn. Op het einde van het gehoor op het CGVS tijd gegeven om het originele krantenartikel neer te leggen. U verklaarde dit te zullen doen, doch dient te worden vastgesteld dat u hieraan verzaakte zonder daarvoor enige verklaring voor te geven. Bovendien moeten documenten steeds ondersteund worden door geloofwaardige verklaringen, hetgeen in casu evenmin het geval is.

Voorts verklaarde u dat u na de aanval op 21 augustus 2011 naar Islamabad vluchtte. Daar verbleef u nog negen dagen alvorens het land te verlaten. Hoewel u uw gsm nummer veranderde, zou u in die periode **nog steeds telefonische bedreigingen** hebben ontvangen van de leden van sipah-e-sahaba. Nochtans kocht u het nummer op naam van een van uw lijfwachten en had niemand uw nummer. **Gevraagd naar een verklaring hoe uw belagers dan aan uw nieuw nummer kwamen, diende u het antwoord schuldig te blijven.** U hebt geen enkel idee hoe ze aan uw nummer kwamen. U kon alleen maar stellen dat de leden van sipah-e-sahaba overal connecties hebben (zie gehoorverslag CGVS p. 10). Dergelijke verklaringen zijn niet ernstig. Ze zijn immers een blote bewering die op geen enkele manier is onderbouwd.

Ook kan er geen geloof worden gehecht aan de beschrijving van uw vluchtroute. Deze kwam als stereotiep en ongeloofwaardig over. U beweerde via enkele internationale vluchten naar Europa gereisd te zijn. U beweerde met een vals paspoort gereisd te hebben, maar buiten de naam en het visum kende u geen enkel ander inhoudelijk gegeven van dit paspoort (gehoorverslag CGVS p. 4). Daar u echter enkele internationale vluchten nam, waarbij identiteitscontroles steeds tot de mogelijkheden behoren, zeker wanneer u de Schengenzone betreedt, mag van u een uitgebreide inhoudelijke kennis van dit paspoort verwacht worden. De ongeloofwaardige beschrijving van uw vluchtroute, benadrukt het ongeloofwaardige van uw asielaanvraag en is eerder een indicatie dat u voor de Belgische autoriteiten probeert te verhullen dat u met eigen paspoort bent gereisd.

Wat betreft uw alcoholprobleem dient te worden opgemerkt dat alcohol, ondanks het volgens de islamitische wetgeving verboden is, alcohol gemakkelijk te verkrijgen is en de wet genegeerd wordt. Het is bekend dat binnen de hogere sociaal-economische klasse, waartoe u behoort, alcoholisme voorkomt. Indien u in Pakistan alcohol wenst te kopen zijn daarvoor andere verkopers dan enkel de christelijke familie waarmee u bevriend was en waardoor u problemen kreeg. Uw verklaring dat het moeilijk is om alcohol te kopen en deze familie vlak bij u woonde is geen afdoende argument dat u enkel bij hen alcohol zou kunnen kopen (zie gehoorverslag CGVS p. 10). Indien u ervoor zou kiezen om van uw verslaving verlost te geraken, zijn daarvoor rehabilitatiecentra beschikbaar in Pakistan (zie blauwe map). De relatief hoge financiële kost daarvan is gezien uw voorhouden profiel geen bezwaar.

Tenslotte dient te worden opgemerkt dat het CGVS erkent dat het noordwesten van Pakistan geregeld geplaagd wordt door een gewapende strijd tussen extremistische elementen en overheidstroepen. Het gaat hier echter om een uiterst lokaal conflict dat zich voornamelijk in de grensregio met Afghanistan afspeelt. Daar u niet uit deze regio afkomstig bent, is het dan ook niet aannemelijk dat dit conflict uw terugkeer naar Pakistan in de weg zou staan.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. U legde enkele internetartikels neer over Asia Bibi. Deze hebben geen betrekking op uw persoon.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van artikel 48/3 vreemdelingenwet in samenhang met artikel 1 Conventie van Genève (geen toekenning van de vluchtelingenstatus), in een

tweede middel de schending van artikel 48/4 vreemdelingenwet (geen toekenning van subsidiaire bescherming), in een derde middel de schending van artikel 3 EVRM (foltering of onmenselijke en vernederende behandeling of bestraffing van verzoeker in zijn land van herkomst) en in een vierde middel de gezamenlijke schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht, als algemeen rechtsbeginsel en in het bijzonder als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, zoals aan de commissaris-generaal opgelegd door de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

2.2. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoeker werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoeker kreeg bovendien de kans om in zijn vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet worden weerhouden.

2.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan invoeren. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het beroep vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, zodat verzoeker – zoals iedere burger die om een erkenning vraagt – moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen (RvV 27 maart 2009, nr. 25.244).

3.2. Geen enkele bepaling of beginsel verplicht de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of verzoekers verklaringen voldoende zijn om zijn vervolging door de “sipah-e-sahaba” geloofwaardig en aannemelijk te maken. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en houdt bij deze analyse rekening met het specifieke profiel van de asielzoeker. De commissaris-generaal is niet verplicht om alle aangebrachte feiten te controleren, zo dit al mogelijk zou zijn.

In deze benadrukt de Raad tevens dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht kan verschillen maar het is het geheel van de in de

bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204), *quod in casu non*.

3.2.1. Verzoeker meent dat het duidelijk en ontegensprekelijk blijkt uit het asielrelaas dat zijn problemen in het land van herkomst hun oorsprong vinden in zijn vriendschap met familie van Asia Bibi, waarvoor hij wordt vervolgd door leden van de "sipah-e-sahaba". Aangezien leden van de "sipah-e-sahaba" nog steeds over een sterke aanwezigheid en invloed beschikken, is er geen reden om aan te nemen dat verzoeker geen gegronde reden voor vrees dient te hebben bij een terugkeer naar Pakistan.

Daar waar verzoeker meent dat hij tijdens het gehoor op het CGVS een groot aantal details wist te verstrekken betreffende de problemen die aan de basis lagen van zijn asielrelaas en dat zijn asielrelaas als duidelijk doorleefd naar voren komt, stelt de Raad vast dat deze beweringen geen grondslag vinden in het gehoorverslag, noch blijken uit andere elementen uit het administratief dossier. Ook daar waar verzoeker stelt dat "*Het CGVS herneemt in de motivering van de bestreden beslissing de feitelijke uiteenzetting van Verzoeker, en volstaat met de vermelding dat dit ongeloofwaardig overkomt*", gaat verzoeker volledig voorbij aan de uitgebreide motivering en conclusies van de bestreden beslissing, dewelke de Raad bijtreedt.

3.2.2. Verzoeker merkt op dat onder druk van emotionele en andere omstandigheden het niet aan verzoeker kan worden verweten niet alle gebeurtenissen perfect te kunnen herinneren en deze perfect in de tijd te kunnen situeren. Zo heeft verzoeker te lijden gehad onder lange periodes van mentale druk vanwege de vervolging in zijn land van herkomst. Het CGVS houdt hiermee geen rekening en toetst het gedrag van de personen in het asielrelaas van verzoeker aan dat van rationeel handelende personen.

Verzoekers asielrelaas berust op loutere beweringen en is vaag, tegenstrijdig, niet geadstrueerd en ongeloofwaardig. Verzoeker haalt geen enkele concrete indicatie aan waaruit zou kunnen blijken dat hij bevriend zou zijn met de familie van Asia Bibi, laat staan dat hij hierdoor vervolgd zou worden door de "sipah-e-sahaba". Op elke kandidaat-vluchteling rust de verplichting om in elke fase van het onderzoek zijn asielrelaas zo correct en volledig mogelijk te vertellen. Van een kandidaat-vluchteling mag verwacht worden dat deze zelf, zonder daarom te zijn gevraagd, de feiten die de oorzaak waren van zijn vlucht uit het land van herkomst nauwkeurig, zorgvuldig en op een coherente en geloofwaardige manier weergeeft in elke fase van het onderzoek. De beslissing van een persoon om zijn land te verlaten is dermate fundamenteel en ingrijpend dat hij bij machte moet zijn om desbetreffend een volledig en coherent verhaal te vertellen. De voorgehouden vervolgingsfeiten zouden hierbij in het geheugen gegrift zijn zo zij zich in werkelijkheid zouden hebben voorgedaan; zij vormen immers een manifeste afwijking op de alledaagsheid en zijn van determinerende invloed geweest op verzoekers verdere leven. Derhalve vormen stress, wantrouwen, zenuwen, emotionele omstandigheden en lange periodes van mentale druk geen aanvaardbare verschooning.

3.3. Daar waar verzoeker nog stelt dat hij alle redelijke inspanningen heeft geleverd om documenten aan te brengen tot ondersteuning van zijn asielrelaas, stelt de Raad vast dat dit niet blijkt uit het administratief dossier, noch uit het verzoekschrift, integendeel reeds in de bestreden beslissing wordt uitvoering ingegaan op het feit dat verzoeker nalaat identiteits-, nationaliteits- en reisdocumenten voor te leggen, terwijl hij krachtens zijn eigen verklaringen wel over een Pakistaanse identiteitskaart beschikt. Verzoeker laat bij huidig verzoekschrift nog altijd na dit document toe te voegen noch licht hij toe waarom een zakenman en persoon uit de betere kringen zich niet kan legitimeren. Derhalve faalt hij op ernstige wijze in zijn medewerkingsplicht. Waar verzoeker nog meent dat "*Bijgevolg is het niet up-to-date zijn van alle schriftelijke stukken van het dossier van verzoeker geen valabel argument om de asielaanvraag te verwerpen*", stelt de Raad vast dat dergelijke motivering niet in de bestreden beslissing werd opgenomen, derhalve mist verzoekers verweer op dit punt feitelijke grond.

3.4. Verzoeker beperkt zich verder tot het herhalen van het asielrelaas, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het geven van algemene en theoretische beschouwingen over de motiveringsplicht en het vluchtelingenrecht, het maken van boude beweringen, onder meer inzake de Pakistaanse politie, en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses,

maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Verzoeker toont als zakenman uit de betere klasse geen band aan met de armere christen arbeidersfamilie van Asia Bibi. Voorts is zijn alcoholverslaving van persoonlijke medische aard waarvoor hij terecht kan bij ontwenningcentra in Pakistan. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

3.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker stelt dat voortdurende schendingen van mensenrechten in Pakistan alsook daarbuiten trieste realiteit zijn, en de lokale autoriteiten niet bij machte zijn op te treden tegen de gewapende conflicten en aanslagen, waarvan ook de burgerbevolking het slachtoffer is. Uitwijken naar een andere regio buiten Pakistan is evenmin een optie aangezien het land op politiek en militair vlak onstabiel is. Ter illustratie citeert verzoeker bepaalde passages uit een rapport van *Amnesty International*. Door afwijzing van de asielaanvraag van verzoeker wordt hij de facto gedwongen het Belgisch grondgebied te verlaten, waardoor hij zich zou blootstellen aan foltering of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen in Pakistan. Hierdoor wordt artikel 3 EVRM geschonden.

4.2. Artikel 3 EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b van de vreemdelingenwet. Aldus wordt er getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C- 465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). De Raad wijst er verder op dat de schending van artikel 3 EVRM niet dienstig kan aangevoerd worden in het kader van een beroep tegen een beslissing waarbij, zonder een terugleidingsmaatregel te nemen, uitsluitend over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoeker uitspraak wordt gedaan (RvS 26 mei 2009, nr. 193.552).

4.3. Verzoeker gaat er in deze dan ook aan voorbij dat voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van 48/4, § 2, a en b net als bij de vluchtelingenstatus de bewijslast principieel op de vreemdeling rust. Aangezien verzoekers asielaanvraag niet geloofwaardig is, kan hij zich niet langer steunen op de elementen die aan de basis van zijn aanvraag liggen om aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

4.4. In zover verzoeker zich beroept op artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet dient verzoeker elementen aan te voeren waaruit kan blijken dat er in zijn land sprake is van willekeurig geweld in volkenrechtelijke zin. Indien de situatie in Pakistan, zoals aangebracht in de informatie toegevoegd aan het administratieve dossier, inderdaad in bepaalde regio's verontrustend en zorgwekkend kan voorkomen, kan niet besloten worden dat er sprake is van een veralgemeend gewapend conflict over het ganse grondgebied van het land. Daar verzoeker niet afkomstig is uit de desbetreffende regio's, staat niets zijn terugkeer naar Pakistan in de weg.

4.5. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.6. De Raad stelt vast dat gelet op wat voorafgaat de commissaris-generaal terecht tot de ongegrondheid van de asielaanvraag heeft besloten. Verzoeker maakt geenszins aannemelijk dat verder onderzoek noodzakelijk zou zijn, temeer nu hij niet aantoont dat de gegrondheid van zijn asielmotieven onvoldoende werd onderzocht noch zelf ernstige elementen aanvoert waaruit kan blijken dat verder onderzoek noodzakelijk is. Er zijn dan ook geen redenen om in te gaan op de vraag tot de vernietiging van de bestreden beslissing.

4.7. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf november tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK